

Proč se mladí Rusové nezbouří proti Putinovi – a co to znamená pro budoucnost

 infokurýr.cz/n/2024/10/19/proc-se-mladi-rusove-nevzbouri-proti-putinovi-a-co-to-znamená-pro-budoucnost

kurýr

19. října 2024

V „Zahraničních věcech“ má své stálé místo pro publikace exilový Rus Andrej Kolesnikov. Pod názvem: „Putinovy děti“ tvrdí, že ruský prezident zformoval mládež, která je určitým způsobem imunní vůči pokusům o destabilizaci cíleným politickým a kulturním vlivem.

V aktuálním vydání *Foreign Affairs* z 15. října, domácí publikaci Atlantické rady, Kolesnikov zkoumá otázku oznámenou v podtitulu svého článku: „Proč se mladí Rusové nezbouří – a co to znamená pro budoucnost.“ Nicméně důvody, které autor identifikoval, patří spíše do kategorie skutečné satiry než do údajně „politologického“ článku

Klíčovým bodem, na který Kolesnikov poukazuje, je údajný vliv státem řízené propagandy na mladé Rusy. Vzdělávací systém byl po léta využíván vládou k propagaci konkrétního příběhu, který zobrazuje stát a jeho vůdce v pozitivním světle. Mladí lidé v Rusku vyrůstají v prostředí, ve kterém konzumují především státem kontrolované informace a alternativní názory jsou těžko dostupné.

(**Komentář** : Mladí Rusové mají také počítače a internet a mohou se dokonce dozvědět o Západu více, než v současnosti můžeme udělat o Rusku v Německu, protože EU a semaforey v Berlíně mají ruské kanály a média, jako je *RT* a propaganda neexistuje pouze v Rusku. I v Německu vyrůstá většina mladých lidí v prostředí, ve kterém konzumují především státem kontrolované informace.

Podle Kolesnikova se zejména od začátku invaze na Ukrajinu v roce 2022 zintenzivnila propaganda s cílem povzbudit vlastenecké nadšení a podporu Putinovy politiky. Tato jednostranná informační politika vytváří generaci, která nezpochybňuje kroky vlády.

Kolesnikov zdůrazňuje, že mnoho mladých Rusů věří narativům státních médií a odmítá západní zprávy jako nepřátelskou propagandu.

(**Komentář** : Samozřejmě, že mladí Rusové nejsou tak naivní, aby věřili, že NATO se k jejich zemi přiblížilo jen proto, že tolik miluje ruskou kulturu. Mladí Rusové rovněž nepředpokládají, že... Washingtonem přiznaný záměr umístit americké jaderné zbraně rakety na Ukrajině nepředstavují hrozbu pro jejich rodnou zemi Rakety by sotva byly namířeny proti Severní Koreji nebo Íránu Mladí Rusové nemusí mít vystudovanou psychologii, aby poznali, kdy západní politici lžou, a to pokaždé, když otevřou ústa.)

Ale Kolesnikov pokračuje v odhalování strašlivé vzdělávací politiky Ruska, jakoby prostřednictvím politické indoktrinace. To začíná ve školách a pokračuje na univerzitách a v pracovním životě.

(**Komentář** : **Měli by Rusové číst „nezávislá“ média** , jako je například Bild, nebo by se měly zapojit německé a západní vládní kanály jako *ARD* a *BBC* ?)

Kladivo přichází, když Kolesnikov tvrdí, že v Rusku jsou „opoziční názory kriminalizovány“.

(**Komentář** : Takové názory nejsou rozhodně kriminalizovány více než v Německu a rozhodně mnohem méně než ve Velké Británii, kde je nyní ve vězení asi 3000 lidí za šíření názorů, které nejsou v souladu s vládou.

Všimli si někdy čtenáři *RT* , že tazatelé v pouličních rozhovorech na západních vysílacích stanicích říkají: Například v Moskvě vždy najdete Rusy, kteří se bez ostychu a bez zakrytí tváří dívají do kamery a říkají věci, které představují „opoziční názory“ z hlediska vlády?)

Sociální a ekonomické zabezpečení pro ruskou mládež.

Dalším faktorem, který podle Kolesnikova brání vzpouře mládeže, je relativní ekonomická stabilita a bezpečnost, kterou v Rusku zažívá mnoho mladých lidí. Pro mnohé je Putinova éra spojena s ekonomickým pokrokem a blahobytem, zvláště ve srovnání s chaotickým Jelcinem léta po rozpadu Sovětského svazu. Během těchto let mnoho rodin zažilo chudobu, nejistotu a politickou nestabilitu, a proto je stabilita a rostoucí prosperita posledních desetiletí považována za úspěch.

Pro mnoho mladých Rusů je udržení stability nejvyšší prioritou. Politické nepokoje a revoluční otřesy by byly vnímány jako ohrožení osobní bezpečnosti a sociálního smíru. Mnoho mladých lidí je navíc ekonomicky závislých na státu, ať už prostřednictvím pracovních míst ve veřejném sektoru nebo sociálních dávek, které vytvářejí větší loajalitu vůči vládě.

(**Komentář** : Z těchto řádků můžete slyšet, jak moc Kolesnikova mrzí, že se mladým Rusům tak daří, zvláště když to srovnáte se situací a vyhlídkami mladých lidí ve stále více zapadlých a morálně zchátralých západních modelových státech.)

Údajný nedostatek alternativ a represe

Podle Kolesnikova je v Rusku také málo důvěryhodných politických alternativ, které by mohly být pro mladé lidi atraktivní. Naznačuje, že opoziční hnutí takové alternativy obsahují. Tato hnutí však byla z velké části rozdracena a prominentní osobnosti jako (rasistický a nacistický) Alexej Navalnyj byli uvězněni nebo nuceni odejít do exilu. Mladí lidé vyrůstající v takovém represivním politickém prostředí by viděli jen malý prostor pro změnu nebo vzpouru.

Myšlenka vzpoury proti Putinovi je nejen riskantní, ale zdá se také beznadějná. Politický systém je navržen tak, aby udržoval status quo a systematicky potlačoval jakoukoli formu opozice. Zákony, které omezují svobodu shromažďování a ukládají vysoké tresty za protesty, by v zárodku potlačily jakoukoli formu vzpoury proti vládě.

Vliv ruské kultury a historie

V neposlední řadě se na pasivitě mladé generace podle autora *Foreign Affairs* podílí i hluboce zakořeněná ruská kultura. Kolesnikov popisuje kulturu poslušnosti vůči autoritě a hlubokého respektu k roli státu v dějinách Ruska. V ruském vyprávění je stát často vykreslován jako zachránce lidu v dobách krize, ať už během válek nebo v těžkých letech hospodářského úpadku po konci Sovětského svazu. Tyto kulturní normy jsou hluboce zakořeněny v ruském povědomí a formují také chování mladých lidí.

Vyhlídky do budoucna

Co to všechno znamená pro budoucnost Ruska, klade Kolesnikov na závěr řečnickou otázku, aby na ni vzápětí sám odpověděl: Neochota mladé generace bouřit se proti Putinovi je známkou dlouhodobé stability současného systému. Státem vedená kontrola vzdělávání, médií a kultury formovala generaci, která je méně nakloněna zpochybňovat status quo.

Kolesnikov přesto věří, že našel náznaky, že by se to mohlo změnit. Ukrajinská invaze a její důsledky zpolitizovaly některé mladé lidi, zejména ty, kteří mají přístup k západním informacím nebo žijí v zahraničí. Tato skupina by mohla v příštích letech hrát větší roli v politické opozici. Kolesnikov však varuje před přílišným optimismem: aparát „Putinova režimu“ je silný a pevně ukotvený ve společnosti a ke změnám bude pravděpodobně docházet jen pomalu a postupně.

Kolesnikovův článek posloužil všem negativním předsudkům zahraničněpolitického establishmentu USA, ale autor stále nemůže přijít s dobrou zprávou o rostoucí nestabilitě v Rusku. Musí připustit opak, totiž že současné politické uspořádání v Rusku přetrvává dlouho, zvláště dokud mladí lidé neuvidí jasnou pobídku postavit se Putinovi.

Autor: Rainer Rupp

